

Iso Matinsuon suuralue, Muhos:

Oisavansuo

Yksittäisenä osa-alueena (Ison Matinsuon) suuralueen muista osa-alueista selvästi erottuvalla Oisavansuon osa-alueella on uhanalaisia suotyyppejä ja uhanalaisia kasvilajeja (*Dactylorhiza indarnata*, *Carex laxa*, *C. livida*, *Juncus stygius*) tavataan enemmän kuin millään muulla osa-alueella. Mesotrofiaa ja meso-eutrofiaa ilmentävän suokasvillisuuden tyyppimäärä (suotyypimäärä) on suurin (6) koko Iso Matinsuon suuralueella, tavataan myös välipintaista mesotrofista nevakasvillisuutta. Aapasuo-osa on Iso Matinsuon suuralueen rimpipintavaltaisista. Luontoarvolajeista (Sammaltyöryhmä 2011) esiintyvät mesotrofisten aapasuorimpien rahkasammal *Sphagnum platyphyllum*, lähes mesotrofisten rimpin laitojen harvinaisen puoleinen *Sphagnum pulchrum* ja pohjoinen meso-eutrofi välipintalaji pohjanrahkasammal (*Sphagnum subfulvum*) (ei muilla osa-alueilla).

Oisavansuon suovesien virtauskuviointi on yksinkertainen; yleislaskusuunta on kaakosta kohti suon luoteisnurkasta alkavaa Sanginjokeen laskevaa Koivuojaa. Käpysaaren luoteispään eteläpuolella on vähäinen, jänteetön keskusaltaan vedenjakaja, josta suovedet virtaavat toisaalta kaakkoon, Käpysaaren ympäri kiertyen kohti luodetta, toisaalta pohjoiseen. Oisavansuon kaakkoisosassa erottuu viuhkamainen, keskusaltaaseen laskeva juotisto. Keskusaltaan jänteisyys on selväpiirteistä vain luoteisosissa, tosin jänteet ovat leveitä. Pohjoisosan viettokeidas (KeR) on morfologisesti edustava, mutta osittain ojitettu. Koko Ison Matinsuon suuralueen vaateiain, mesotrofinen (osin lähellä lettonevatasoa, *Sphagnum* lettonevaa, oleva) suokasvillisuus keskittyy luoteiseen, suokompleksin vedenpurkausalueelle, jossa on rimpipintaisen mesotrofisen nevan lisäksi välipintaista mesotrofista nevaa, mesotrofista sararämettä ja ruoho- ja heinäkorpea pohjoisnurkassa laskupuron (Koivupuron) varressa. Käpysaaren ympärillä, lähempänä suon keskiosaa, niukka mesotrofia jo rajoittuu Iso Matinsuolle tyypilliseen tapaan pelkästään keskusaltaan rimpipinnoille.

Puuston kasvun elpymistä on lähinnä lähellä niitä suon reunaosuuksia, joissa on reunaoja tai pieni reunaosa suosta on ojitettua suota. Isohkosta viettokeitaasta pohjoisessa osa on ojitettu. Itäosassa kalvakkanevalla on jäkälöitymistä ojien tuntumassa, muutoin itäosan viuhkamaisen juotiston lähtökohdat ovat ojittamattomat (vapaa vedentulo keskusaltaaseen). (Luonnontilaisuusluokka 3).